

Ο μητροπολίτης Αντώνιος προσκύνησε στις σερβικές ιερές μονές της οροσειράς Φρούσκα Γκόρα



Στο πλαίσιο της επισκέψεως στην εκκλησιαστική επαρχία Σρεμσκ της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Σερβίας ο πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων (ΤΕΕΣ) του Πατριαρχείου Μόσχας μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Αντώνιος και μέλη της αντιπροσωπείας, που τον συνοδεύουν, μετέβησαν στις 5 Μαρτίου 2024 σε μερικές από τις παλαιές ιερές μονές, που ευρίσκονται στις πλαγιές της οροσειράς Φρούσκα Γκόρα. Αυτό ο τόπος φημίζεται για τις παραδόσεις του μοναχικού βίου και κάποτε υπήρχαν εδώ σχεδόν σαράντα μοναστήρια.

Τον μητροπολίτη Αντώνιο συνοδεύουν στο ταξίδι ο σύμβουλος του Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών πρωθιερέας Νικόλαος Μπαλασόφ και ο γραμματέας του προέδρου του ΤΕΕΣ διάκονος Νικόλαος Βάσιν. Στο προσκύνημα επίσης συμμετείχαν ιεράρχες της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Σερβίας, ο επίσκοπος Βάλεβ Ησύχιος και ο επίσκοπος Μοχάτς Δαμασκηνός.

Οι προσκυνητές μετέβησαν ειδικότερα στην ιερά γυναικεία μονή του Αγίου Νικολάου Γκργκετέγκ στις νότιες πλαγιές των ορέων Φρούσκα. Σύμφωνα με την παράδοση ιδρύθηκε το 1471 από τον δεσπότη (τοπικό κυβερνήτη) Βουκ Ντζούρτζεβιτς στη μνήμη του πατέρα του Γρηγορίου (Γκργκούρ). Στον ιερό ναό ανακομιδής των τιμών λειψάνων του Αγίου Νικολάου αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, τον μητροπολίτη Αντώνιο καλωσόρισε η επί της τάξεως μοναχή Νίνα. Ξενάγησε τους φιλοξενούμενους στο μοναστηριακό συγκρότημα, επισημαίνοντας μεταξύ άλλων ότι στην ιερά μονή αγωνίσθηκαν Ρώσοι οικίτορες, οι οποίοι εγκατέλειψαν τη Ρωσία συνεπεία των επαναστατικών γεγονότων στις αρχές του 20^{ού} αι. Στο νεκροταφείο της μονής υπάρχει τάφος μοναχού από το Βάλαμο. Προσκυνητές επίσης προσκύνησαν στο παρεκκλήσι του Οσίου Σεραφείμ του Σαρόφ.

Επόμενος σταθμός του προσκυνήματος ήταν η ιερά μονή Ιαζάκ. Η μονή με αυτή την επωνυμία ιδρύθηκε τον 15^ο αι. και αφιερώθηκε στα Εισόδια της Θεοτόκου, αλλά όταν το μικρό μοναστηριακό καθολικό αποδείχθηκε πολύ μικρό για τους προσερχομένους εκεί πιστούς, άρχισε πλησίον η ανέγερση του «Νέου Ιαζάκ». Το «Παλαιό Ιαζάκ» με την πάροδο του χρόνου ερημώθηκε και σήμερα έμειναν μόνον ερείπια. Το «Νέο Γιάζακ» αφιερώθηκε στην Αγία Τριάδα. Σε αυτή τη μονή φυλάσσονται τα τίμια λείψανα του αγίου κράλη Ούρος (†1347), του τελευταίου κυβερνήτη από τη δυναστεία των Νεμάνιτς. Την περίοδο 1920–1927 φιλοξενείτο στη μονή η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας Κούρσκαγια Κορενάγια, που κατέστη ιερό σέβασμα της Ρωσικής Διασποράς.

Ο μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Αντώνιος και άλλοι συμμετέχοντες στο προσκύνημα ασπάσθηκαν τα τίμια λείψανα του Αγίου Ούρος. Τους υψηλούς προσκεκλημένους καλωσόρισε η καθηγουμένη Παρασκευή, η οποία ευχήθηκε ώστε η προσευχή αυτού του Αγίου ενώπιον του Ουράνιου Άνακτος να τους ενδυναμώνει σε όλους τους κόπους και τις βιοτικές δοκιμασίες.

Από την πλευρά του ο Σεβασμιώτατος κ. Αντώνιος ευχαρίστησε την καθηγουμένη και τις οικίστριες της μονής για τη θερμή φιλοξενία. «Αφίχθημεν για μερικές ημέρες από τη Ρωσία στη Σερβία, προκειμένου να συνομιλήσουμε με τον Αγιώτατο Πατριάρχη Πορφύριο, τους ιεράρχες της Εκκλησίας της Σερβίας. Χαιρόμαστε πολύ που σε αυτό το χρόνο έχουμε τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουμε και προσκύνημα στα ιερά σεβάσματα της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Σερβίας, στις ιερές μονές της. Προσωπικά για μένα είναι η πρώτη τέτοια ευκαιρία», ανέφερε ο Σεβασμιώτατος και συνέχισε: «Αν και η Πατρίδα μου ευρίσκεται σε απόσταση εκατοντάδων χιλιομέτρων μακριά, αισθάνομαι εδώ σπίτι μου, βεβαίως χάρη στις αγαθές καρδιές σας, αλλά πρωτίστως επειδή μας ενώνει η μια ορθόδοξη πίστη και υπάρχουν ιστορικά μεταξύ των Εκκλησιών και των λαών μας ιδιαίτερες αγαθές σχέσεις. Μοιραζόμαστε κοινές χαρές και κοινές θλίψεις τις οποίες αντιμετωπίζουμε από κοινού».

Ο πρόεδρος του ΤΕΕΣ παρακάλεσε τις αδελφές της μονής «να προσεύχονται για την Εκκλησία και την Πατρίδα μας, οι οποίες αυτή τη στιγμή διανύουν μια δύσκολη περίοδο της ιστορίας τους... Προσευχόμαστε πάντοτε για τη Σερβία και τον αδελφό λαό της. Προσευχόμαστε ώστε ο Κύριος να μας ευλογεί όλους με ειρήνη και ευημερία».

Στην ιερά ανδρώα μονή Νόβο-Χόποβο ο πρόεδρος του ΤΕΕΣ του Πατριαρχείου Μόσχας μετέβη στον ιερό ναό, που φημίζεται για τις παλαιές του αγιογραφίες και ασπάσθηκε τα τίμια λείψανα του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου Τήρωνος. Τον υψηλό προσκεκλημένο καλωσόρισε ο καθηγούμενος της μονής αρχιμανδρίτης Παύλος.

Η ιστορία της μονής ανάγεται στα τέλη του 15^{ου} αι. και ήδη τον επόμενο αιώνα αναδείχθηκε σε σημαντικό κέντρο μόρφωσης των Σέρβων, όπου λειτούργησε επίσης και Ιερατική Σχολή. Οι οικήτορες της μονής διατηρούσαν στενές σχέσεις με τη Ρωσία και το Άγιο Όρος. Το 1920 η ιερά μονή Νόβο-Χόποβο μετατράπηκε σε γυναικεία. Εδώ βρήκαν καταφύγιο οι Ρωσίδες μονάζουσες, οι οποίες αφίχθησαν στη Σερβία συνεπεία της επανάστασεως και του εμφυλίου. Η μονή παραδόθηκε στη ρωσική αδελφότητα μοναζουσών από την ιερά μονή Λέσνε. Καθηγουμένη αυτής της μονής αναδείχθηκε η μοναχή Αικατερίνη (κατά κόσμον δούκισσα Ευγενία Μπορίσοβνα Γιεφίμοφσκαγια). Ήταν κοντινή φίλη της τσαρικής οικογένειας και γνώριζε τον Άγιο Ιωάννη της Κρονστάνδης. Από το 2005 η ιερά μονή κατέστη ανδρώα.

Οι μετέχοντες του προσκυνήματος τίμησαν τη μνήμη της καθηγουμένης Αικατερίνης ψάλλοντας Ιερό Τρισάγιο στο μνήμα της.